

Femtonde söndagen – Ordets fruktbarhet

Ordet blev kött. Inkarnationen är centrum i vår kristna tro. Gud har blivit människa för att vi skall få och ”nä den frihet som Guds barn får när de förhärligas”, och till dess ”ropar vi i vår väntan på att Gud skall göra oss till söner och befria vår kropp” (Rom 8:21, 23). Till kropp och själ är vi delaktiga av den befrielseprocess som vi kallar frälsning, rättfärdiggörelse, heliggörelse eller rentav gudomliggörelse. När Gud stiger ner till vår värld vill han befria, rädda och förvandla, i första hand oss människor, men ”också skapelsen skall befrias ur sitt slaveri under förgängelsen” (Rom 8:21). Gud vill förvandla hela skapelsen och en gång bli allt i alla. Så stor kärlek har han till allt som finns till. Allt skapat är gott, hör vi redan i skapelseberättelsen. Paulus påminner oss att ”allt skapat har lagts under tomhetens välde” (Rom 8:20). Därför bad vi i kollektbönen: ”hjälp oss, som kallar oss kristna, att ta avstånd från mörkrets makt och leva i dopets nåd”.

Vi är alla medvetna om att mörkret har makt på alla nivåer i tillvaron: i vårt inre, i relationer mellan människor, i sociala och politiska strukturer, i naturen, ja, överallt. Vi tror och vi hoppas att Gud i sin barmhärtighet vill rädda oss och allt som finns till från mörker, förgängelse och tomhet. ”Vi vet att hela skapelsen ännu ropar som i födslovändor” (Rom 8:22). I vår tid har vi kristna blivit mer medvetna att vår längtan efter frälsning är en del av hela skapelsens längtan och rop på räddning. Vi får ge röst åt denna universella längtan i vår bön. Vi är delaktiga av de födslovändor som skall leda fram till världens befrielse och frälsning. Den nya skapelsen håller på att födas fram. Alltsedan Ordet blev kött och gjorde sig till en del av skapelsen, pågår denna ofta smärtsamma, men ändå hoppfulla födelseprocess.

Redan profeten Jesaja anar vad Gud vill göra genom att sända sitt Ord till vår värld: ”så skall det också vara med ordet som utgår ur min mun, det skall inte vända tillbaka till mig fåfängt, utan att ha verkat vad jag vill och utfört det som jag hade sänt ut det till” (Jes 55:11). Ordet, Sonen utgår av all evighet ur Faderns mun och sköte, ja, ur tystnaden, det outgrundliga mysterium som Fadern är. Det är Ordets uppgift att yppa och försöka förklara Faderns oändliga barmhärtighet för oss. I mänskliga ord skall han utlägga det gudomliga och göra det förståeligt för oss, samtidigt som inga ord kan uttömma de outtömliga mysterium som Gud är. Men Guds ord har ändå en inneboende kraft som gör att vi kan inse att vi kan befrias och räddas, steg för steg – och allt skapat med oss.

I dagens evangelium ser vi hur Jesus har kommit som såningsman till vår jord för att sprida sin sådd, för att förkunna Guds ord och se till att det bär god frukt och skörd ”hundrafalt och sextiofalt och trettiofalt” (Matt 13:9). Jesus gör allt vad han kan för att sprida sin goda sådd och göra Guds barmhärtighet förståelig och

attraktiv. Genom alla tider och i alla miljöer får kyrkan fortsätta detta hans verk genom sin evangelisation. Genom allt vad hon gör får hon sprida hans utsäde och så det goda ordet och den fruktbara sådden. Sedan hänger det på hur vi tar emot det som Jesus sår i våra hjärtan. Varje människas hjärta vägs på guldväg. Det är här det verkligen visar sig vem vi är och vad vi är. Vi är skapade för att bära frukt, den frukt som består till evig tid. Varje dag får vi möjlighet att ta emot Guds ord, Guds tilltal, Guds bud, Guds nåd. Det är inte på honom det hänger. Genom Jesus sås det som är gott och sant, uppbyggligt och fruktbart ständigt och överallt. Vi kan aldrig klaga på hans frikostighet med sig själv och sina skatter. Allt flödar över och ut över världen, men det måste tränga in i oss och fylla vårt hjärta.

Thérèse av Jesusbarnet ger oss en både enkel och djupsinnig bild av hur vi skall förhålla oss: vi skall stå inför Gud med tomma händer så att han kan fylla oss med sina gåvor. Vår inre tomhet skall fyllas av den fullhet som Guds ord är. Vi har fått den inre kapacitet som gör att vi har en mottagningskraft och beredvillighet att låta oss överväldigas och förvandlas av det Ord som blivit kött och fortsätter att tala till oss. Vi ”har fått Anden som en första gåva” (Rom 8:23). Det är den helige Ande själv, som djupt inom oss arbetar och verkar, så att vi kan öppna oss för Jesus Kristus, det eviga Ordet, och ta emot honom och genom honom få tillträde till Faderns uteslagna mysterium. Genom dopet är vi bebodda av den heliga Treenigheten. Vi är indragna i relationerna mellan Sonen och Fadern i den helige Andes kraft. Ju tommare vi blir på oss själva och den gamla människan, desto mer kan den nya människan ta gestalt i oss och bära frukt, hundrafalt, ja, tusenfalt. Det finns inga gränser för vad Gud kan göra i en människa, som låter hans ord bära frukt i henne. Vi är alla kallade till helighet, att få del av Guds innersta verklighet, för att vi så skall kunna lysa upp världen och hjälpa till att befria den ur mörkrets och förgängelsens maktsfär. Därför att det så viktigt som den helige Benedictus säger att ”med vidöppna öron lyssna till vad Guds röst manar oss till”.

Det som Gud gör i oss människor sker inom skapelsen och får sina följder i hela skapelsen. Vi har alla ett ansvar för den skapelse som vi är en del av. Vi får glädja oss över att vi är en del av den underbara skapelse som Gud har anförtrott åt oss för att vårda och vörda den. Vi är beroende av den och den av oss. Alltsedan vår far sådde sin säd i vår mors sköte genom en helig akt av kärlek, är vi beroende av skapelsen. Vi måste bli stilla i förundran över skapelsens skönhet och godhet och göra allt vad vi kan för att detta Guds verk bevaras och inte missbrukas och förstörs. I sin undervisning återvänder Jesus ständigt till naturen för att vi skall förstå att Gud möter oss där och att hans frälsning berör allt som finns till. En gång vill Gud bli allt i alla. Allt skall då bli genomskinligt för hans godhet och sanning. Redan nu kan vi ta ut detta i förskott i vår bön: ”Kom, Herre och förnya jordens ansikte – och mitt eget hjärta - så att ditt Ord kan bära frukt. Amen”.